

HUDEBNÍ PSYCHOLOGIE PRO UČITELE

Hraniční vědní disciplína
Metodologická východiska
Historie a současnost
Hudební činnosti

Biologická vybavenost
Schopnosti
Dovednosti a návyky
Struktura hudebnosti

Nadání a talent
Zázračné děti
Sluchové schopnosti
Rytmické cítění

Smysl pro tonalitu
Harmonické cítění
Paměť
Představitivost

Myšlenkové operace
Rysy tvořivého myšlení
Diagnostika hudebnosti
Projevy amúzie

Hudební vnímání
Přínos kognitivní psychologie
Hudba jako znakový systém
Percepční schémata

Projevy pěvecké činnosti
Instrumentální dovednosti
Interpretace
Tréma

Improvizace a komponování
Tvořivý žák
Prožívání
Hudební vývoj dítěte

FRANTIŠEK SEDLÁK
HANA VÁŇOVÁ

KAROLINUM

Hudební psychologie pro učitele

František Sedlák, Hana Váňová

Recenzovali:

doc. PaedDr. Marie Slavíková, CSc.

doc. PaedDr. Miloš Kodejška, CSc.

Redakce Petra Bílková

Grafická úprava Jan Šerých

Sazba DTP Nakladatelství Karolinum

Vydání druhé, přepracované a rozšířené, v Nakladatelství Karolinum první

© Univerzita Karlova v Praze, 2013

© František Sedlák – heirs, Hana Váňová, 2013

ISBN 978-80-246-2060-2

ISBN 978-80-246-2303-0 (online: pdf)

Univerzita Karlova v Praze
Nakladatelství Karolinum, 2013

<http://www.cupress.cuni.cz>

OBSAH

Předmluva k přepracovanému vydání	11
Původní úvod Sedlákovy publikace Základy hudební psychologie	13
1. Metodologická východiska hudební psychologie.	17
1.1 Název disciplíny a předmět zkoumání.	17
1.2 Vztah hudební psychologie k ostatním vědám.	18
1.2.1 Vazba hudební psychologie k muzikologii	18
1.2.2 Hudební psychologie a psychologické vědy	20
1.3 Výzkumné metody	21
1.4 Stručný historický vývoj hudební psychologie	24
1.4.1 Formování hudební psychologie v zahraničí	24
1.4.2 Vývoj disciplíny v domácích podmínkách.	38
2. Základní hudebněpsychologické kategorie	47
2.1 Hudební činnosti	47
2.2 Hudební vlohy	50
2.3 Hudební schopnosti	53
2.3.1 Vymezení pojmu.	53
2.3.2 Geneze hudebních schopností.	54
2.3.3 Hudební schopnosti v komplexu celkové osobnosti jedince	56
2.3.3.1 Všeobecné schopnosti.	56
2.3.3.1.1 Vztah hudebních schopností a inteligence	58
2.3.3.1.2 Transfer	59
2.3.3.2 Hudební schopnosti a osvojování jazyka	61
2.3.3.3 Vazba hudebních a jiných speciálních schopností	64
2.3.4 Klasifikace hudebních schopností	65
2.4 Hudební dovednosti a návyky.	71
2.4.1 Rozdíly a vztahy mezi hudebními dovednostmi a schopnostmi.	72
2.4.2 Klasifikace hudebních dovedností	73
2.4.3 Utváření hudebních dovedností.	74
2.4.3.1 Anatomický a neurofyziologický základ hudebních dovedností	75
2.4.4 Základní hudební dovednosti ve školní hudební výchově.	78
2.5 Hudebnost	80
2.5.1 Hudebnost člověka jako předmět psychologických výzkumů	81
2.5.2 Struktura hudebnosti.	86
2.5.2.1 Některé aspekty motivace k hudbě	88
2.5.2.1.1 Primární a sekundární motivace.	88
2.5.2.1.2 Funkce samoposilování v motivační struktuře.	90
2.5.2.2 Vztah k hudbě	92

	2.5.2.2.1 Hudební zájmy.....	92
	2.5.2.2.2 Hudební postoje.....	93
	2.5.2.2.3 Hudební vkus a preference.....	94
2.6	Hudební nadání a talent.....	97
2.6.1	Vymezení pojmů nadání a talent v obecné psychologii a pedagogice.....	97
2.6.2	Nadání a talent v hudební psychologii.....	99
2.6.3	Druhy hudebního nadání a talentu.....	101
2.6.4	Dědičnost hudebního nadání a talentu.....	102
2.6.5	Raný výskyt hudebního nadání a hudebně zázračné děti.....	104
2.7	Genialita.....	108
3.	Psychologie hudebních schopností.....	113
3.1	Hudební sluch.....	113
3.1.1	Vnímání a diferenciacie základních vlastností tónů.....	114
3.1.1.1	Diferenciacie tónových výšek.....	115
3.1.1.1.1	Rozdílový práh pro rozlišování výšky tónů.....	116
3.1.1.1.2	Absolutní a relativní sluch.....	118
3.1.1.1.3	Závislost výšky tónu na témbrových kvalitách....	122
3.1.1.2	Rozlišování tónové barvy (témbru).....	124
3.1.1.3	Rozlišování hlasitosti (síly) tónů a hudebních útvarů.....	126
3.1.1.4	Diferenciacie délek tónů.....	128
3.1.2	Vnímání melodie.....	129
3.1.3	Schopnosti sluchově-motorické.....	131
3.1.4	Rozvíjení hudebního sluchu.....	132
3.2	Rytmické cítění.....	135
3.2.1	Rytmus.....	136
3.2.1.1	Puls.....	137
3.2.1.2	Metrum.....	138
3.2.1.3	Časové intervaly mezi zvuky.....	139
3.2.1.4	Tempo a hybnost.....	140
3.2.2	Smysl pro rytmus.....	141
3.2.2.1	Motorický základ rytmického cítění.....	142
3.2.3	Rytmická výchova.....	143
3.3	Tonální cítění.....	147
3.3.1	Tonalita.....	147
3.3.2	Smysl pro tonalitu.....	148
3.3.3	Rozvoj tonálního cítění.....	150
3.4	Harmonické cítění.....	153
3.4.1	Konsonance a disonance.....	153
3.4.2	Strukturální složky smyslu pro harmonii.....	156
3.4.3	Rozvoj harmonického cítění.....	157
3.5	Hudební paměť.....	160

3.5.1	Mechanismy paměťového procesu.....	161
3.5.2	Druhy hudební paměti	164
3.5.3	Výzkumy paměti pro hudbu.....	169
3.5.4	Pedagogické aspekty zapamatování hudebního díla.....	171
3.6	Hudební představivost.....	174
3.6.1	Hudební představy a jejich klasifikace	174
3.6.1.1	Estetický přístup k výkladu hudebních představ	175
3.6.2	Výzkumy hudebních představ	176
3.6.3	Rozvoj hudební představivosti.....	179
3.7	Hudební myšlení	182
3.7.1	Teoretická reflexe v odborné literatuře.....	182
3.7.2	Podstata hudebního myšlení.....	184
3.7.2.1	Myšlenkové operace a vytváření hudebních pojmů	186
3.7.2.2	Řešení problémů.....	188
3.7.2.3	Hudební inteligence	189
3.7.3	Utváření hudebních vědomostí dítěte	189
3.8	Hudebně tvořivé schopnosti.....	192
3.8.1	Hudebně tvořivé myšlení	192
3.8.1.1	Struktura hudebně tvořivého myšlení.....	193
3.8.1.2	Rysy hudebně tvořivého myšlení.....	195
3.8.2	Hudebně tvořivé schopnosti u dětí	197
3.8.2.1	Rozvoj a identifikace hudebně tvořivých schopností žáků ...	198
4.	Diagnostika hudebnosti	201
4.1	Pozorování	202
4.2	Experiment.....	204
4.3	Rozhovor (interview).....	206
4.4	Dotazník	207
4.5	Testování.....	208
4.5.1	Testy hudebních schopností.....	209
4.5.2	Zásady koncipování empirických testů hudebnosti	217
4.6	Projektivní metody	218
4.7	Psychosémantické metody	220
5.	Poruchy hudebnosti	225
5.1	Amúzie	225
5.1.1	Senzorická amúzie	226
5.1.2	Motorická amúzie.....	228
5.1.3	Poruchy hudebnosti v hudebnědidaktické praxi.....	229
5.1.3.1	Charakteristika hudebně a pěvecky zaostávajících dětí	230
6.	Psychologie hudebních činností	235
6.1	Psychologie hudebního vnímání a apercepce.....	235

6.1.1	Základy neurofyzologie hudebního vnímání.....	236
6.1.2	Přístup některých psychologických směrů k hudebnímu vnímání.....	239
6.1.2.1	Elementová a asociativní psychologie.....	239
6.1.2.2	Celostní psychologie.....	240
6.1.2.3	Kognitivní psychologie.....	242
6.1.3	Charakter hudebního vnímání.....	245
6.1.4	Činitelé ovlivňující hudební vnímání.....	245
6.1.4.1	Hudební dílo.....	246
6.1.4.1.1	Hudba jako znakový systém.....	246
6.1.4.1.2	Sémantičnost v hudbě.....	249
6.1.4.1.3	Vlivy výstavbových změn na psychiku posluchače.....	251
6.1.4.1.4	Psychologická problematika hudebního prostoru.....	252
6.1.4.2	Osobnost vnímatele.....	259
6.1.4.2.1	Pokusy o typologii vnímatelů hudby a hudebního vnímání.....	259
6.1.4.3	Aktivní proces hudebního vnímání.....	263
6.1.4.3.1	Anticipace.....	264
6.1.4.3.2	Percepční zaměřenost.....	265
6.1.4.3.3	Individuální hudební zkušenost.....	266
6.1.4.3.4	Funkce hudebních představ ve vnímání.....	267
6.1.4.3.5	Aktivizující úloha asociací.....	267
6.1.4.3.6	Motorika v hudebním vnímání.....	273
6.1.4.3.7	Interpretační apercepce.....	275
6.1.4.4	Didaktická interpretace hudebních děl.....	275
6.2	Psychologie pěveckých činností.....	278
6.2.1	Psychosomatická jednota pěveckého projevu.....	279
6.2.2	Utváření pěveckých dovedností.....	279
6.2.3	Základní projevy pěvecké činnosti.....	280
6.2.3.1	Imitace.....	280
6.2.3.2	Zpěv z představy.....	281
6.2.3.3	Vokální tvořivost.....	281
6.2.3.4	Intonace.....	282
6.2.3.5	Tvořivá intonace.....	285
6.3	Psychologie instrumentální hry.....	289
6.3.1	Cvičení.....	289
6.3.2	Pohyby při nástrojové hře.....	291
6.3.3	Některé faktory ovlivňující rozvoj instrumentálních dovedností.....	292
6.3.3.1	Opakování.....	293
6.3.3.2	Automatizace.....	294
6.3.3.3	Anticipace.....	294
6.3.3.4	Zpětná vazba a autoregulační procesy.....	295

6.3.3.5	Transfery a útlumy v senzomotorických úkonech	297
6.3.3.6	Plato	298
6.3.3.7	Přerušení cvičení	299
6.3.3.8	Únava	299
6.3.4	Instrumentální aktivita v základní škole	300
6.4	Psychologie hudební interpretace	303
6.4.1	Tvořivý vklad interpreta	304
6.4.1.1	Úloha dirigenta v interpretačním procesu	307
6.4.2	Tréma	308
6.5	Psychologie hudební kreativity	313
6.5.1	Vymezení pojmu tvorba a tvořivost	313
6.5.1.1	Improvizace	314
6.5.1.2	Komponování	315
6.5.2	Hudební tvorba	315
6.5.2.1	Psychologická analýza skladatelovy osobnosti	315
6.5.2.1.1	Tvůrčí potenciál skladatele	317
6.5.2.2	Přístup psychoanalýzy k výkladu tvůrčí osobnosti	318
6.5.2.3	Nevědomé procesy v hudební tvorbě	322
6.5.2.4	Etapy v hudebně tvůrčím procesu	324
6.5.2.5	Rozvoj skladatelovy tvůrčí osobnosti	326
6.5.3	Dětská hudební tvořivost	328
6.5.3.1	Výchova k hudební tvořivosti	331
6.5.3.1.1	Kritéria a etapy rozvoje dětských hudebně tvořivých projevů	332
7.	Hudební prožívání	339
7.1	Objektivní charakter emocionální informace v hudbě	341
7.2	Emoce a city jako součást komplexního hudebního prožitku	342
7.2.1	Estetické city	344
7.2.2	Emocionální a racionální v hudebním obraze	345
7.2.3	Jednota estetických a etických citů	346
7.3	Modelování citů v hudbě	347
7.3.1	City a prvky hudební výstavby	347
7.3.1.1	Některé negativní účinky hudby	348
7.4	Účast slova v prožitkové hudební syntéze	350
8.	Hudební vývoj dítěte	355
8.1	Průběh hudebního vývoje	356
8.2	Periodizace hudebního vývoje	357
8.2.1	Předškolní věk	359
8.2.1.1	Období nemluvněte a batolete	359
8.2.1.2	Období navštěvování mateřské školy	362
8.2.2	Mladší školní věk (prepubescence)	364

8.2.3 Střední školní věk (pubescence)	366
8.2.4 Starší školní věk (postpubescence)	368
Bibliografie	375
Summary	405

Předmluva k přepracovanému vydání

V roce 1990 vydalo nakladatelství SPN vysokoškolskou učebnici Františka Sedláka *Základy hudební psychologie*, která byla určena především pro přípravu učitelů hudební výchovy na různých stupních škol a pro potřeby pedagogických pracovníků v hudebně výchovné praxi. Učebnice krystalizovala z předchozích Sedlákových publikací *Hudební vývoj dítěte*¹, *Úvod do hudební psychologie I a II*² a *Psychologie hudebních schopností a dovedností*³ i z řady jeho předchozích studií, obsažených ve vědeckých sbornících katedry hudební výchovy PedF UK v Praze z let 1972 až 1990 a v časopise *Estetická výchova*. Jako první svého druhu v naší republice se brzy stala základní studijní literaturou pro předmět hudební psychologie u nás i na Slovensku. Vyhledávali ji nejenom studenti pedagogických fakult a hudebních akademií, ale též adeпти vědecké výchovy v doktorandském studiu.

---

1 F. SEDLÁK, *Hudební vývoj dítěte*. Praha 1974.

2 F. SEDLÁK, *Úvod do psychologie hudby*. I. díl. Praha 1981; též, *Úvod do psychologie hudby*. II. díl. Praha 1986.

3 F. SEDLÁK, *Psychologie hudebních schopností a dovedností*. Praha 1989.

Po více jak dvaceti letech od vydání se však učebnice stává pro studenty fyzicky nedostupnou. Bývalé nakladatelství SPN přešlo v konkurzním řízení v akciovou společnost SPN s profilací na učebnice pro základní a střední školy, takže nebyla možná reedice. Proto jsem se rozhodla tuto učebnici aktualizovat, doplnit autorským vkladem a znovu vydat. Opravňuje mne k tomu nejenom skutečnost, že jako dcera Františka Sedláka mám přístup k autorským právům na jeho dílo, ale též zaměření mé odbornosti, neboť podobně jako otec dlouhodobě vyučuji na katedře hudební výchovy Pedagogické fakulty UK v Praze předměty hudební psychologie a didaktika hudební výchovy.

Oproti původní Sedlákové publikaci došlo při inovaci k některým změnám. Obsahové zaměření Sedlákovy učebnice bylo dáno filozofií a možnostmi doby, ve které kniha vznikala. Přístupnost informací západní provenience byla tehdy omezená, Sedlák čerpal především z dostupné literatury východního bloku. Některé anglofonní tituly pak zprostředkovaně získával z literatury polské, která se k západní literatuře stavěla progresivněji a řadu děl přeložila do polštiny. Nyní se díky internetu a větší dostupnosti zahraniční literatury otevírají naší hudební psychologii nové dimenze. Mnohé poznatky uvedené v původním textu byly tedy konfrontovány s novějším stavem poznání (bibliografie od roku 1990 a výše), nicméně z rozsahových důvodů nebylo možné do textu zapracovat všechny přístupné podněty. Vytvářet komplexní strukturu existujících poznatků tohoto vědního oboru nebylo v podstatě ani cílem. Při zachování základních tematických okruhů hudební psychologie šlo spíše o selekci poznání s ohledem na zaměření vyučovacího předmětu a na budoucí výkon povolání. Za každým tematickým blokem však student nalezne výběrovou bibliografii, určenou k rozšíření informací.

V přepracované a doplněné verzi je dále nově posílen především kognitivní přístup ke zkoumání psychických procesů při komunikaci s hudbou. Byly provedeny též změny v řazení některých kapitol, zejména ve vztahu k základním hudebněpsychologickým kategoriím a k posloupnosti charakterizovaných hudebních schopností. Pro větší přehlednost byl text rozčleněn do značného množství podkapitol. Účelově byly umocněny též průniky psychologických poznatků do vlastní učitelské praxe (otázky rozvoje hudebních schopností a dovedností, jejich diagnostika, školní projevy hudebních činností apod.). S ohledem na posílené pedagogické dimenze byl změněn i název publikace na Hudební psychologie pro učitele.

Hana Váňová

Původní úvod

Sedlákovy publikace

Základy hudební psychologie

Vysokoškolská učebnice hudební psychologie, která je určena především pro přípravu učitelů hudební výchovy na školách prvního i druhého cyklu i pro potřebu ostatních pedagogů v praxi, je první svého druhu u nás. Zpracovává základní problematiku vědní disciplíny, která vznikla na pomezí psychologie a hudební vědy s jejím dnes již značně členěným systémem. Důležitost hudební psychologie je stále více pocítována. Vždyť hudba, která vzniká jako psychický produkt skladatelovy osobnosti, je určena zase jen člověku k tomu, aby jej vnitřně proměňovala, rozvíjela jeho bytostné tvůrčí síly a přispívala k estetickému osvojování světa.

Právě učitelů připadá krásný, avšak nelehký úkol: otvírat dítěti vstup do světa hudby. Má-li být jeho úsilí úspěšné, musí sám nejen rozumět hudbě, ale také poznat, jak ona ovlivňuje duševní život dítěte. Učitel hudební výchovy, který se denně setkává s rozmanitou podobou a úrovní hudebních schopností dětí, musí proto pochopit zákonitosti jejich hudebního vývoje a ve své výchovné práci je respektovat. Je nezbytné, aby do vývojového procesu dětí citlivě zasahoval a dokonce urychloval jeho tempo.

Hudební psychologie propracovala již některé diagnostické metody, které umožňují učiteli psychologicky diferencovaný přístup k žákům, dovolují podněcovat jejich aktivity a organizovat vyučování tak, aby bylo sice přiměřené, současně však i rozvíjející. Psychologický přístup je nutný i ve výběru učiva (písní a skladeb) a při volbě vyučovacích metod. Ty nesmějí potlačit tvořivý projev a opomíjet hudební podněty, které získávají žáci v mimoškolním prostředí. Psychologické poznatky vytvářejí proto nezbytný předpoklad pro hudební pedagogiku a didaktiku a připravují půdu i pro osvojení si učiva z hudební estetiky a hudební sociologie.

Studium hudební psychologie umožňuje příštímu učiteli hudební výchovy i hlubší sebezpoznání svých hudebních předpokladů, zájmů a motivací. Student může hlouběji proniknout do svého hudebního vědomí a pochopit i některé jinak těžce postižitelné pochody hudebního tvoření a percepce.

Zařazení samostatného předmětu hudební psychologie do učebních plánů fakult připravujících učitele je tedy zcela oprávněné. Jeho časová dotace je ovšem skromná a dovoluje jen základní orientaci ve značně rozsáhlé problematice. Nebylo proto možno včlenit ani do této učebnice vše, co již tvoří uznávaný obsah utvářející se vědní disciplíny. Při koncepci a zpracování učebnice jsme se opírali o experimentální materiály převzaté z cizí i domácí literatury, i o vlastní údaje získané dlouhodobým výzkumem hudebního rozvoje dětí. Některé otázky však zatím nelze dořešit s konečnou platností a zůstávají proto otevřené dalšímu zkoumání.

Protože učebnice je určena především vysokoškolským studentům, kteří získali základní poznatky z biologie, fyziologie i akustiky již na střední škole, nezařazujeme samostatné kapitoly s učivem z těchto předmětů (jako to činí např. Révész, Wellek a další), ale příslušné poznatky spojujeme přímo s hudebními schopnostmi. Tím se odstraňuje jejich izolace a studentovi se umožňuje, aby pochopil lépe jejich funkce ve všech hudebních aktivitách.

Využili jsme též dlouholetých vlastních zkušeností z výuky tohoto předmětu na Pedagogické fakultě UK v Praze, z práce na obou dílech skript Úvod do psychologie hudby (I. díl 1981, II. díl 1986) i výzkumů zveřejněných v monografii Hudební vývoj dítěte (1974).

Vzhledem k naznačené zvláštní situaci ve výuce předmětu bylo nutno do učebnice zařadit kromě základního učiva i rozšiřující materiály. Mají sloužit k samostatnému studiu i k práci v seminářích. V textu jsou vytištěny menším písmem. Ke každé kapitole je připojen seznam literatury k dalšímu studiu. Výčet titulů je obsáhlejší a je určen hlavně těm studentům, kteří projeví mimořádný zájem o předmět, případně na jeho tematiku zpracovávají diplomovou práci. Orientace v této studijní literatuře je základem budoucí vědecké přípravy absolventů fakult ke zpracování rigorózních či disertačních prací z hudební psychologie nebo pedagogiky.

Přáli bychom si, aby tato učebnice usnadnila práci vysokoškolským studentům i učitelům a aby přispěla k vyšší úrovni teoretické i praktické práce v celé oblasti hudební výchovy, jejíž vzestup je bez hudebněpsychologických poznatků již nemyslitelný.

František Sedlák

/1/

Metodologická východiska hudební psychologie

1.1 NÁZEV DISCIPLÍNY A PŘEDMĚT ZKOUMÁNÍ

Označení této disciplíny není jednoznačné. Vedle častějšího výrazu *hudební psychologie*, který je běžný hlavně v německé odborné literatuře (*Musikpsychologie*), se v anglosaské jazykové oblasti používá označení *psychologie hudby* (*Psychology of Music*).

Oba termíny mají své výhody i nevýhody. První umožňuje vytvořit složené vazby (např. hudebněpsychologický), avšak přívlastek hudební v názvu oboru směřuje spíše k metodologickému zaměření a do oblasti umělecké než k vlastnímu předmětu zkoumání. Naproti tomu genitiv v sousloví psychologie hudby více zdůrazňuje předmět zkoumání. U nezasvěceného jedince však může vzniknout dojem, že předmětem zájmu je jen samotná hudba, a nikoli proces vytváření a fungování hudby, podmíněný zákonitostmi lidské psychiky, a psychologické procesy vyvolané hudbou. V našich pojednáních používáme běžnějšího a vžitějšího názvu hudební psychologie.

Hudební psychologie jako *hraniční disciplína*, pohybující se na pomezí *muzikologie* (*hudební vědy*) a *psychologie*, nemá zatím jednoznačně vymezený

předmět svého zkoumání. Setkáme se s příliš širokým pojetím, kdy je do působnosti hudební psychologie zahrnován každý hudební projev ve vztahu k lidské psychice. Tyto přístupy vyplývají z faktu, že „všechny hudební jevy mají za jednu ze svých determinant lidskou psychiku“⁴. Tím by do hudební psychologie spadala v podstatě celá muzikologická problematika (hledisko estetické, sémiotické, sociologické, pedagogické, historiografické, hudebněteoretické apod.). Častěji jsou však předmětem zkoumání dílčí problémy (např. hudební apercpece, psychologie hudebních schopností, psychologická problematika výrazových prostředků, hudebních systémů apod.). Situace je komplikována i střetáváním různých filozofických či psychologických východisek, předurčujících výklad hudebně psychických jevů.

Při vymezení předmětu hudební psychologie je možno vyjít ze dvou hledisek, která jsou rozhodující i v současné obecné psychologii. Je to především *oblast vnitřních stavů*, vnitřního světa člověka, která se označuje jako *prožívání* nebo *prožitky*. Tu si člověk může sebepozorováním („pohledem do sebe“ – introspekci) sám uvědomovat. Prožívání obsahuje počitky, vjemy, představy, psychické procesy (myšlení, rozhodování), psychické stavy (např. emoce) a psychické vlastnosti. Druhým hlediskem je studium *chování* jako souhrnu všech *vnějších projevů i aktivit* člověka, které může poznat i jiná osoba nebo které mohou zachytit a registrovat přístroje.

Tato jednota dvou hledisek ve vymezení hudební psychologie se objevuje již v definici předního amerického psychologa **C. Seashorea**: „Hudební psychologie vyvíjí úsilí popsat a vysvětlit hudební prožitky a hudební chování.“⁵ Totéž vymezení nacházíme i v naší odborné literatuře u **I. Poledňáka**: „Psychologie hudby je vědou zabývající se studiem hudebních prožitků (tj. prožitků, jejichž podnětem a obsahem je hudba) a hudebního chování (veškerých mnohotvárných hudebních aktivit člověka). Můžeme ji určit jako vědu o specifických procesech, jejichž „spouštěčem“ a obsahem je hudba... Studuje determinaci (podmíněnost) všech hudebních jevů zákonitostmi lidské psychiky.“⁶

1.2 VZTAH HUDEBNÍ PSYCHOLOGIE K OSTATNÍM VĚDÁM

1.2.1 VAZBA HUDEBNÍ PSYCHOLOGIE K MUZIKOLOGII

Jestliže jsme charakterizovali hudební psychologii jako mezní disciplínu opírající se o muzikologii a na druhé straně pak o celou soustavu

---

4 I. POLEDŇÁK – V. LÉBL et al., *Hudební věda II*. Praha 1988, s. 419.

5 C. SEASHORE, *Psychology of Music*. New York 1967, s. 374.

6 I. POLEDŇÁK, K metodologickým otázkám psychologie hudby. *Hudební věda*, 1973, č. 4, s. 278.

psychologických disciplín, pak je nutné vymezit též její vztahy k oběma těmto vědním oblastem.

Stále sílící současné úsilí vybudovat hudební psychologii jako samostatný vědní obor ukazuje, že pro její další růst bude nejvýhodnější především co nejtěsnější vazba s *muzikologií*, která ji považuje za svou významnou složku, zatímco obecná psychologie ji zatím ve své klasifikaci neuvádí. Ostřejší vymezení vztahů k muzikologii však nemůže být konečné, protože sama hudební věda si dosud nevytvořila obecně uznávanou vnitřní strukturu. Nelze se zde zabývat srovnáním různých jejích koncepcí a úplným výčtem všech jejích složek. Pro naši potřebu stačí zjištění, že u některých z nich vystupuje výrazněji *vztah k člověku*, a proto s nimi budou i vazby hudební psychologie mnohem těsnější a významnější.

Jde především o výrazný vztah hudební psychologie k *hudební estetice* jako ústřední muzikologické disciplíně. Obě společně zachycují samu podstatu hudby a její odraz ve vědomí člověka, který je jako psychologický jev zpravidla hodnocen i esteticky. Oba přístupy se setkávají v lidské psychice, vzájemně se prolínají a často překrývají, nejsou však totožné. Zesílený psychologický průnik, zaznamenaný v dějinách estetiky, a snaha psychologizovat estetické problémy (tzv. estetický psychologismus) byly pocíťovány jako neústrojně a nesprávné, i když psychologie sem vnesla mnoho užitečného. Jde o prolínání estetického a psychologického přístupu v celkovém teoretickém pohledu na hudbu, a nikoli o nahrazování jednoho druhým.

Výrazné vztahy zjišťujeme mezi hudební psychologií a *hudební sociologií*. Souvislosti obou vyplývají z faktu, že hudební aktivita člověka je podmíněna psychologicky a současně i společensky. Zatímco psychologický prvek prolíná celou oblast hudební sociologie, sociologický aspekt vystupuje více v těch okruzích psychologie, kde společenská podmíněnost je výraznější. Je to např. motivace, oblast hudebních zájmů, postojů, tvořivosti i celkové hudebnosti jedince.

Zvláště významné souvislosti a mezipředmětové vztahy, které se promítají přímo do hudebně výchovné praxe, můžeme zaznamenat mezi hudební psychologií a *hudební pedagogikou*. Hudební pedagogika, obecně řečeno, zprostředkovává hudbu mladým generacím. Její úsilí je podmíněno psychologicky a současně i sociálně. Objektem působení je lidský jedinec a jeho psychologické zvláštnosti. Tento psychologický aspekt a rozvíjení pedagogických přístupů tvoří východisko pro úzkou součinnost obou disciplín. Hudební pedagogika musí budovat své metody na hudebněpsychologických základech, avšak i hudební psychologie se obohacuje o poznatky a zákonitosti získané v živé pedagogické praxi. Hudební pedagogika může pak sloužit jako důležitá oblast „aplikovaného“ výzkumu. Úroveň a možnosti této kooperace závisí ovšem na množství a kvalitě údajů, které oba obory dosud nashromáždily. Hudební psychologie např. poskytuje hudební pedagogice cenná východiska pro rozvíjení hudebních schopností, výzkumná data pro hudební vývoj dětí

a mládeže, základy hudebních činností, osvětlují zákonitosti, které ovlivňují vztahy a postoje k hudbě apod.

Mnohotvárné, i když ne na první pohled tak zjevné, jsou vztahy mezi hudební psychologií a *hudební teorií*, tj. systémem specializovaných nauk: harmonií a kontrapunktem, hudebními formami, melodikou a tektonikou. Spojitost s harmonií se objevuje již v počátcích tónové psychologie⁷ (např. v pojednáních o konsonanci a disonanci, o hudebním sluchu). Později, s rostoucím vlivem celostní psychologie lze zaznamenat společné úsilí i ve výzkumu hudební výstavby (tektoniky) i při zkoumání funkce hudebně tvárných prostředků v jejich historickém vývoji.

Zásluhu o to měl švýcarský hudební teoretik **E. Kurth**, především však sovětský muzikolog **B. V. Asafjev**. Obrátili pozornost k vnitřní výstavbě hudebního díla a jeho vztahům k psychice člověka. Asafjev ukázal, že tektonika hudebního díla (patřící do hudební teorie) svými výstavbovými principy (principem opakování, variace, výrazových kontrastů apod.) rozehrává celou řadu psychických procesů, které zkoumá hudební psychologie.

Méně výrazné, avšak stejně důležité jsou vazby mezi hudební psychologií a *historiografií* (dějinami hudby). Dějiny hudby zachycují tvorbu lidské hudební zkušenosti (jsou její fylogenezí). Všechna hudební díla mají však smysl jen tehdy, jestliže nacházejí kontakt s člověkem. Pak podněcují jeho vnitřní bytostné síly a podílejí se na přeměně jeho hudebního vědomí. Historický vývoj hudebního myšlení přináší nové podněty hudební psychologii, která zase může pomáhat při hudebně historickém dění.

Alespoň letmo je třeba se zmínit o vztahu hudební psychologie a *hudební antropologie*, která se teprve postupně rozvíjí. Obě se výrazně zaměřují na člověka jako tvůrce hudby a jejího dějinného vývoje i jako příjemce (konzumenta) hudby, a proto se někdy ve svém bádání dokonce překrývají. I v tomto společném úsilí se však odlišují předmětem svého zkoumání. Hudební psychologie postihuje hudební vědomí a aktivitu jedince i hudebních kolektivů. Hudební antropologie má obecnější zaměření a všímá si aktivity jedince v dějinách hudby (tzv. hudební fylogeneze) i v celkovém vývoji lidstva.

1.2.2 HUDEBNÍ PSYCHOLOGIE A PSYCHOLOGICKÉ VĚDY

Ze samotného názvu a charakteristiky hudební psychologie jako mezní disciplíny je zřejmé, že její vztah k celé soustavě psychologických věd je zcela

---

7 Starší vymezení předmětu i název pro psychické jevy spjaté s hudbou, založené hlavně na fyziologii (německý název Tonpsychologie).